

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 22. februar 2006
Kontor: INT
J.nr.: 2005-14320-114
Sagsbeh.: msb

Besvarelse af spørgsmål nr. 123 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 21. november 2005

Spørgsmål nr. 123:

"Har den opioidafhængige et egentligt retskrav på metadon- eller Subutex-behandling? I bekræftende fald, vil ministeren så tage skridt til at lade dette indskrives i cirkulære nr. 12 af 13. januar 2003, om ordination af afhængighedsskabende lægemidler, således at det fremgår mere klart?

I benægtende fald, bedes ministeren give en række eksempler, hvor der er lægefagligt grundlag for at nægte en substitutionsbehandling imod den opioidafhængiges ønske?"

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen. Styrelsen har oplyst, at den enkelte ikke har et egentligt retskrav på at få tilbudt substitutionsbehandling. Det er tale om en lægelig vurdering på baggrund af behandlingsindikatorerne angivet i Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 12 af 13. januar 2003 om ordination af afhængighedsskabende lægemidler.

Det kan eksempelvis være lægefagligt begrundet at nægte en person substitutionsbehandling, såfremt WHO-kriterierne for afhængighed ikke er opfyldte. Dette kan konkret være tilfældet ved et sporadisk misbrug af heroin. Herudover kan det være velbegrundet i tilfælde af svær psykisk sygdom, hvor patienten ikke er i stand til at indgå i en behandlingsalliance og den pågældendes behandling derfor i første omgang skal ske i psykiatrisk regi samt i tilfælde af udadreagerende voldelig adfærd, hvor den pågældende er til fare for personalet.

Hvis en person ønsker substitutionsbehandling, men lægen ved den amtskommunale behandlingsinstitution skønner, at behandlingen ikke er indiceret, kan lægens afgørelse påklages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens oplysninger.